

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Tomáše Kocourka a soudkyň Sylvy Šiškeové a Evy Šonkové v právní věci žalobce: **Ing. R. L.**, zast. JUDr. Marií Martinovou, advokátkou se sídlem Roháčova 2614, Tábor, proti žalovanému: **Vrchní státní zastupitelství v Praze**, se sídlem náměstí Hrdinů 1300/11, Praha 4, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 16. 12. 2022, č. j. SIN 228/2022-12, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 18. 1. 2024, č. j. 6 A 10/2023-26,

t a k t o :

Rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 18. 1. 2024, č. j. 6 A 10/2023-26, **se ruší** a věc **se vrací** tomuto soudu k dalšímu řízení.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci

[1] Žalobce požádal Městské státní zastupitelství v Praze (povinný subjekt) o poskytnutí informace spočívající v usnesení policie o odložení věci v tzv. *reklamní větvi Čapího hnízda*. Městské státní zastupitelství žádost odmítlo podle § 11 odst. 4 písm. a) a odst. 6 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím (dále jen „informační zákon“). Žalovaný zamítl odvolání žalobce a rozhodnutí povinného subjektu potvrdil.

[2] Proti rozhodnutí žalovaného se žalobce bránil u Městského soudu v Praze, který žalobu zamítl.

II. Kasační stížnost a vyjádření žalovaného

[3] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) v kasační stížnosti namítl, že městský soud neposkytnutí informace vysvětlil jen obecně. Faktickým důvodem je zřejmě neochota státu stíhat Ing. Andreje Babiše; k tomu stěžovatel odkázal na články na zpravodajském serveru.

V neposkytnutí informací spatřuje stěžovatel okolnost související s prezidentskou kandidaturou Ing. Babiše. Pokud bylo požadované usnesení pravomocné, mělo mu být poskytnuto. Na odmítnutí jeho poskytnutí se nevztahují § 11 odst. 4 písm. a) a odst. 6 informačního zákona.

[4] Pokud městský soud stěžovateli vytýká, že neuvedl, co konkrétně mělo nasvědčovat účelovému odepření požadované informace, odkazuje stěžovatel na články přiložené k žalobě a na fakt, že Ing. Babiš nebyl zvolen prezidentem. Z rozsudku není patrné, zda se městský soud věci zabýval z hlediska splnění povinností podle § 12 informačního zákona. Městský soud měl vyhodnotit, že požadovanou informaci lze poskytnout zčásti po anonymizování údajů. Místo toho obecně vyložil § 11 odst. 6 informačního zákona.

[5] Z rozhodnutí žalovaného plyne, že ve věci stále probíhá dohled. I tuto skutečnost měl městský soud zkoumat, neboť dohled v tu dobu probíhal více než dva roky. Pokud by dohled neprobíhal, nemohlo by již dojít k otevření věci.

[6] V doplnění kasační stížnosti ze dne 2. 8. 2024 stěžovatel uvedl, že nejvyšší státní zástupce nenařídil ve věci mimořádnou kontrolu. Zpravodajské médium Seznam Zprávy navíc disponuje dokumentem, v němž pražský policista popisuje, proč nebyl spáchán trestný čin, a proč případ odložil. I dozorový státní zástupce akceptoval usnesení policejního orgánu. Podle stěžovatele odporuje právu na spravedlivý proces, pokud mu nebyla informace poskytnuta, zatímco jinému (zpravodajskému médiu) ano. Informace by mu proto měla být poskytnuta. Stěžovatel navrhl, aby se kasační soud dotázal žalovaného na okolnosti poskytnutí informací internetovému médiu Seznam Zprávy.

[7] Žalovaný ve vyjádření ke kasační stížnosti upozornil, že kasační stížnost neobsahuje petit. Dále poukázal na to, že se převážná část kasační stížnosti neliší od žalobní argumentace. Proto by měla být kasační stížnost nepřipustná ve smyslu § 104 odst. 4 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“). Závěrečná část kasační stížnosti, v níž se stěžovatel zabývá probíhajícím dohledem, je pak nepřipustná, neboť se opírá o důvody, které stěžovatel neuplatnil v řízení před krajským soudem, ač tak učinit mohl. Podle žalovaného jsou tedy všechny kasační námitky nepřipustné. Z procesní opatrnosti se k nim však vyjádřil i věcně; nadále je přesvědčen o tom, že jeho rozhodnutí i rozhodnutí povinného subjektu byla vydána v souladu se zákonem.

III. Posouzení Nejvyšším správním soudem

[8] Kasační stížnost je přípustná, projednatelná a také důvodná.

[9] Právo na informace patří mezi politická práva a je zakotveno v čl. 17 odst. 1 Listiny základních práv a svobod (dále jen „Listina“), podle něhož *svoboda projevu a právo na informace jsou zaručeny. Podle odst. 4 téhož ustanovení svobodu projevu a právo vyhledávat a šířit informace lze omezit zákonem, jde-li o opatření v demokratické společnosti nezbytná pro ochranu práv a svobod druhých, bezpečnost státu, veřejnou bezpečnost, ochranu veřejného zdraví a mravnosti.*

[10] Zákonem, jehož prostřednictvím lze ve smyslu čl. 17 odst. 4 Listiny omezit právo na informace, je informační zákon. Podle jeho § 11 odst. 4 písm. a) *povinné subjekty dále neposkytnou informace o probíhajícím trestním řízení, nebo týkající se trestního řízení, pokud*

pokračování

by její poskytnutí ohrozilo či zmařilo účel trestního řízení, zejména zajištění práva na spravedlivý proces.

[11] Podle § 11 odst. 6 téhož zákona *povinný subjekt neposkytne informaci o činnosti orgánů činných v trestním řízení nebo bezpečnostních sborů, která se týká předcházení, vyhledávání, odhalování nebo stíhání trestné činnosti nebo ochrany bezpečnosti osob, majetku a veřejného pořádku, pokud by její poskytnutí ohrozilo práva třetích osob anebo schopnost orgánů veřejné moci předcházet trestné činnosti, vyhledávat nebo odhalovat trestnou činnost, stíhat trestné činy nebo zajišťovat veřejný pořádek a bezpečnost České republiky.*

[12] Podle § 12 informačního zákona *všechna omezení práva na informace provede povinný subjekt tak, že poskytne požadované informace včetně doprovodných informací po vyloučení těch informací, u nichž to stanoví zákon. Právo odepřít informaci trvá pouze po dobu, po kterou trvá důvod odepření. V odůvodněných případech povinný subjekt ověří, zda důvod odepření trvá.*

[13] Stěžovatel požádal povinný subjekt o poskytnutí kopie usnesení o odložení věci, která byla v médiích označovaná jako *reklamní větev kauzy Čapí hnízdo*. Povinný subjekt žádost odmítl podle § 15 odst. 1 informačního zákona z důvodu podle § 11 odst. 4 písm. a) a odst. 6 téhož zákona. V odůvodnění uvedl, že ve věci vykonává dohled vyšší státní zastupitelství (žalovaný), jemuž byl předložen kompletní spisový materiál. Je možné, že povinný subjekt obdrží pokyny k dalšímu postupu ve věci. Nelze vyloučit ani kontrolu ze strany Nejvyššího státního zastupitelství, v jejímž rámci lze také uložit přijetí opatření k nápravě případných pochybení. Tuto možnost povinný subjekt nevyločil z důvodu, že podezření z trestné činnosti je spojeno s bývalým předsedou vlády České republiky Ing. Andrejem Babišem.

[14] Povinný subjekt uzavřel, že za dané situace je poskytnutí požadovaných informací nežádoucí s ohledem na přezkum postupu státního zástupce povinného subjektu vyššími státními zastupitelstvími. Není proto vhodné, aby byl úplný text, byť anonymizovaný, zpřístupněn. Povinný subjekt dodal, že zájem na naplnění účelu trestního řízení zde převážil nad zájmem stěžovatele na poskytnutí informace.

[15] Žalovaný se v napadeném rozhodnutí ztotožnil s povinným subjektem. Odkázal na judikaturu Nejvyššího správního soudu (NSS) a připomněl, že se stěžovatel domáhá detailních informací o konkrétní trestní věci. Zdůraznil provádění dohledu, jehož důsledkem může být obživení věci, neveřejný charakter přípravného řízení trestního i právo na spravedlivý proces osob, jichž se trestní řízení týká. Podle žalovaného bylo nezbytné, aby bylo odůvodnění koncipováno poměrně obecně, neboť konkrétnějším odůvodněním by byly *de facto* poskytovány chráněné informace.

[16] K obecným argumentům stěžovatele týkajícím se spojitosti věci s osobou Ing. Babiše žalovaný uvedl, že nic nenasvědčuje tomu, že pravým důvodem odmítnutí žádosti byla „politická vůle“. Ani okolnost, že se trestní věc týká veřejně činné osoby, nevede bez dalšího k nutnosti poskytovat informace o ní.

[17] Městský soud vyšel především z rozsudku NSS ze dne 15. 2. 2017, č. j. 6 As 338/2016-55. Jelikož podle něj řešil skutkově podobný případ, považoval závěry tohoto rozsudku za přenositelné i na stěžovatelovu věc. Poté uzavřel, že pokud v nyní posuzované věci v době rozhodování správních orgánů ještě probíhal dohled, bylo možné, že věc obživne, a šlo tedy stále o aktivní fázi prověřování. Poskytnutí informací bylo tedy stěžovateli odepřeno v souladu se zákonem. Účelovost odmítnutí poskytnutí informace s ohledem na politicky exponovanou osobu, jíž se požadované rozhodnutí týká, městský soud neshledal.

[18] NSS nejprve posoudil, zda má kasační stížnost všechny náležitosti a je přípustná. Na rozdíl od žalovaného shledal, že kasační stížnost obsahuje petit. To, čeho se stěžovatel domáhá, resp. slovy zákona, *co navrhuje* (§ 37 odst. 3 ve spojení s § 106 odst. 1 s. ř. s.), je uvedeno v prvním odstavci kasační stížnosti ze dne 10. 2. 2024. Skutečnost, že stěžovatel neformuloval petit až na závěr kasační stížnosti, jak bývá běžnější, je bez právního významu.

[19] Žalovaný dále tvrdí, že kasační stížnost je ve své převážné části nepřípustná, neboť *de facto* opakuje žalobní námitky. NSS k tomu uvádí, že kasační stížnost je opravným prostředkem proti pravomocnému rozhodnutí krajského soudu. Řízení o ní tedy nepředstavuje pokračování řízení o žalobě, ale jde o samostatné řízení o mimořádném opravném prostředku vedené v situaci, kdy věc již byla pravomocně ukončena krajským soudem (usnesení NSS ze dne 30. 6. 2020, č. j. 10 As 181/2019-63, č. 4051/2020 Sb. NSS). Je pravdou, že stěžovatel zásadně musí v kasační stížnosti polemizovat se závěry krajského soudu.

[20] V nyní posuzované věci bylo odůvodnění rozsudku městského soudu poměrně strohé. Podstatnou pasáž jeho argumentační části tvoří přímá citace z rozsudku NSS č. j. 6 As 338/2016-55. Na jeho základě městský soud vyslovil svůj souhrnný názor na projednávanou věc, aniž se jednotlivými žalobními námitkami zabýval podrobněji. Přesto NSS shledal, že kasační stížnost alespoň základní polemiku s městským soudem obsahuje. Ačkoli tedy stěžovatel vycházel při sepisu kasační stížnosti ze své žalobní argumentace (a struktura či obsah kasační stížnosti se žalobě v určitých rysech podobají), nejsou tyto kasační námitky nepřípustné.

[21] Žalovanému však lze dát za pravdu, že nepřípustná je část kasační stížnosti týkající se prováděného dohledu (poslední odstavec kasační stížnosti ze dne 10. 2. 2024). Stěžovatel proti důvodu napadeného rozhodnutí, že ve věci probíhá dohled, v žalobě neargumentoval. Výkon dohledu zmiňuje pouze v úvodní, popisné části žaloby. Tato kasační námitka je tedy nepřípustná podle § 104 odst. 4 s. ř. s. proto, že ji stěžovatel neuplatnil v řízení před městským soudem, ač tak mohl učinit.

[22] NSS dále zkoumal, zda je napadený rozsudek přezkoumatelný. Ačkoli je kasační soud oprávněn zkoumat nepřezkoumatelnost napadeného rozsudku, případně existenci vad řízení před krajským soudem, také z úřední povinnosti (§ 109 odst. 4 s. ř. s.), zde tak učinil ke kasační námitce. Stěžovatel totiž namítl, že v žalobě argumentoval tím, že požadoval poskytnutí informace po anonymizování údajů. Splnění povinnosti podle § 12 informačního zákona však nebylo z rozhodnutí žalovaného patrné. Stěžovatel tedy po městském soudě žádal posoudit, zda bylo možné požadované informace poskytnout po

pokračování

anonymizování údajů. Na tuto námitku však městský soud podle stěžovatele vůbec nereagoval.

[23] Namítá-li stěžovatel, že městský soud neposoudil věc optikou § 12 informačního zákona, dává mu NSS za pravdu. Napadený rozsudek skutečně neobsahuje úvahu, která se týká výkladu či aplikace tohoto zákonného ustanovení. Možností, zda lze poskytnout požadovanou informaci (či alespoň její část) po provedení anonymizace, se městský soud nezabýval. V napadeném rozsudku tedy chybí úvaha o tom, zda k omezení stěžovatelova práva na informace došlo opravdu pouze v nezbytně nutném rozsahu. Městský soud se zabýval pouze aplikací § 11 odst. 6 informačního zákona a své závěry vystavěl téměř výhradně na paralele s jedním rozsudkem NSS. Úvaha, již se stěžovatel v žalobě domáhal, však v rozsudku chybí a podle NSS ji nelze ani implicitně dovodit. Informační zákon přitom předpokládá aplikaci § 12 v případě *všech* omezení práva na informace, tedy i při aplikaci § 11 odst. 4 písm. a) či § 11 odst. 6 tohoto zákona. Napadený rozsudek je tedy v této části nepřezkoumatelný.

[24] NSS navíc v této souvislosti zjistil, že městský soud také zatížil řízení vadou, k níž je podle § 109 odst. 4 s. ř. s. třeba přihlídnout z úřední povinnosti. Tato vada spočívá v tom, že městský soud rozhodl o žalobě, aniž měl k dispozici úplný správní spis, tedy konkrétně požadovanou informaci – usnesení povinného subjektu (obdobně rozsudek NSS ze dne 28. 6. 2023, č. j. 4 As 111/2023-32).

[25] Ze správního spisu předloženého žalovaným soudům, který je opatřen spisovým přehledem, vyplývá, že požadovaná informace není jeho součástí. Městský soud sice vyzval žalovaného, aby mu předložil úplný správní spis s tím, že pokud jsou jeho součástí listiny, jež jsou vyloučeny z nahlížení, je třeba takové části správního spisu označit zřetelným způsobem (přípis na č. l. 13 spisu městského soudu). Ze soudního spisu nicméně nevyplývá, že by žalovaný předložil městskému soudu usnesení povinného subjektu požadované stěžovatelem (žalovaný ve vyjádření k žalobě výslovně uvádí, že trestní spis nepředkládá), ani že by městský soud vyzval žalovaného k doplnění předloženého správního spisu v tomto směru. Městský soud nicméně patrně považoval správní spis za dostačující a další podklady pro své rozhodování o věci od žalovaného nevyžadoval. V takovém případě však není zřejmé, z čeho vlastně při přezkumu rozhodnutí žalovaného, tedy při posuzování charakteru požadovaných informací, vycházel. Tím zatížil řízení vadou, která mohla mít vliv na zákonnost jeho rozsudku (rozsudek NSS ze dne 2. 7. 2008, č. j. 1 As 44/2008-116).

[26] Kasačnímu soudu je zřejmé, že stěžovateli nelze umožnit nahlížení do té části spisu, která obsahuje informaci, jejíž poskytnutí požaduje. Jinak by takto mohl obejít výluky z práva na informace (rozsudek NSS ze dne 28. 11. 2018, č. j. 10 As 118/2018-53, č. 3849/2019 Sb. NSS, bod 25). Soud, jenž rozhoduje o žalobě, se však musí s požadovanou informací seznámit, aby mohl v plném rozsahu posoudit, zda konkrétní údaje obsažené v informaci vyžadují omezení či vyloučení práva na informace. V nyní posuzované věci přitom nelze vyloučit, že se omezení práva na informace může týkat pouze části údajů obsažených v požadované informaci, popř. že je možné přijmout jiné (mírnější) opatření k dosažení sledovaného cíle, jímž je ochrana části údajů před zveřejněním. Podle § 12 informačního zákona všechna omezení práva na informace provede povinný subjekt tak,

že poskytne požadované informace včetně doprovodných informací po vyloučení těch informací, u nichž to stanoví zákon.

[27] Stěžovateli nelze vytýkat, že nevedl konkrétnější argumentaci ve vztahu k obsahu požadované informace, neboť ji neměl k dispozici. To měl městský soud vzít v úvahu a obdobně jako v případech, kdy je součástí správního spisu utajovaná informace, převzít za stěžovatele procesní iniciativu (rozsudek NSS ze dne 12. 3. 2020, č. j. 2 Azs 259/2019-28).

[28] Lze shrnout, že městský soud nedostál svému úkolu a řádně nepřezkoumal zákonnost rozhodnutí žalovaného. Za této situace se již NSS nezabýval stěžovatelovou argumentací týkající se zpravodajského média Seznam Zprávy ani souvisejícími důkazními návrhy.

IV. Závěr a náklady řízení

[29] NSS shledal kasační stížnost důvodnou. Rozsudek městského soudu podle § 110 odst. 1 věty první s. ř. s. zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení. V něm bude městský soud vázán právním názorem vysloveným v tomto rozsudku (§ 110 odst. 4 s. ř. s.); vyžádá si tedy od žalovaného úplný správní spis a na jeho základě opětovně posoudí žalobu, včetně námitky týkající se možnosti anonymizace požadované informace.

[30] O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodne městský soud v novém rozhodnutí (§ 110 odst. 3 věta první s. ř. s.).

P o u č e n í: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 24. října 2024

Tomáš Kocourek
předseda senátu